

Knjiga Mirdadova - Mikhail Naimy

*U sljedećem tekstu možete pročitati predgovor iz knjige
"Knjiga Mirdadova", Mikhail Naimy-a:*

*čovjek koji teži višoj istini, suočen sa legendom kao što je ova o
Mirdadu, već pri prvom opisu Kremen padine dolazi do jednog
dubokog otkrića, a to je da takav avanturistički doživljaj, u
stvari, i mora prethoditi legendi o Mirdadu.*

Zašto? Zato što je istinu u višem smislu moguće spoznati samo kada je za to stvoren prostor. A prostor za to je stvoren kada je relativna istina, prolazna, zemaljska istina, prividna istina, protjerana iz vlastitog bića, kada je sagorijela i nadvladana.

Između istine koja je podvrgnuta neprestanim promjenama, i istine koja je od Boga, nalazi se ponor, jedno relativnom istinom ograničeno Ništa. Ova granica, ova linija razdvajanja, u jednom psihološkom trenutku dopušta tražitelju da spozna i zaista uvidi, da od ove apsolutne, sveobuhvatne, sveprožimajuće istine, u odnosu na najdublju bit, baš ništa ne posjeduje.

Kandidatu koji istinski stremi, ova spoznaja neće biti dana na početku njegovog hoda, nego nakon bezbrojnih nastojanja da uz pomoć starog bića osvoji istinu. Nakon neprestanih padova i uzdizanja, nakon skoro bezizgledne borbe na njegovom putu naviše, ona će mu se sve više otkrivati.

Na njegovom putu naviše? Da, na njegovom putu naviše, koji će ga dovesti do jedne apsolutne, najdublje životne tačke, do velike krize, do jednog unutarnjeg granitnog saznanja.

To je saznanje, da čovjek ove prirode ne može dospjeti do istine u njenom neoskrnavljenom obliku, jer ta istina pripada prvobitnoj Prirodi i nije dostupna palom čovjeku.

Ona će mu postepeno biti otkrivena tek kada, nakon fundamentalnog preokreta i potpuno novog načina življenja, pruži priliku božanskoj duši koja se u njemu nalazi, da se razvije.

To se ne može ostvariti nikakvom vrstom kulture, vježbama ili građanskim religioznim životom, nego isključivo svjesnim slamanjem onoga što sprečava ovaj novi razvoj duše.

Taj razvoj je u svim vremenima, i još uvijek je, praćen sa učenicima Duhovne škole pod vještim vodstvom. Tek kada kandidat stekne neophodno iskustveno bogatstvo, spreman je da se povuče u korist svog istinskog životnog određenja. Tek tada on može da ostavi za sobom ono što mu za novi razvojni proces više nije potrebno.

Najprije ostavlja sedmostruki zemaljski životni krug, to jest, sedam ometajućih krvnih snaga, manu ove prirode. Zatim, pomoću preobražaja, napušta svoju odjeću, svoje žudnje – ili astralno tijelo, i, na kraju, svoj štap, svoju zmijastu vatru – ili svijest.

Tako ogoljen, bez zaliha, utučen, izranjavan, bez štapa i oslonca, kandidat stoji na vrhuncu svog prvog postignuća, ne u slavi i uzvišenosti, nego pred ponorom, pred jednim »Ništa«. To je ono »Ništa«, koje leži između duge prošlosti i jednog potpuno novog događanja – Mirdadovog događanja.

Pa ipak, ova kriza, ova najdublja to?ka, to?ka preokreta, predstavlja po?etak jedne nove faze na dugom putu koji vodi naviše, ka istini.

Faza koja dolazi nakon ove ta?ke, Mirdadovo je doga?anje. Probu?ene duševne snage, nakon eonima dugog sna, zapo?inju svoje djelovanje, svoj kružni tok u kandidatu – svoj transmutacijski, ili preobražajni proces.

Legendu o Mirdadu moramo promatrati u ovom svjetlu. Mirdad, simbol nove duše u njenoj neprikosnovenosti, u periodu od sedam godina pripreme, obavlja rad služenja – u tišini. Duševne snage djeluju skriveno i kandidat ih još nije u potpunosti svjestan. Mirdad radi unutar jednog pogodnog mesta za rad – u La?i, koja predstavlja jedno više magnetno polje zra?enja.

I od samog po?etka nailazi na prepreke i otpore jednog Šamadama. Ovaj klasi?ni protivnik, koji je na razli?ite na?ine opisan u svim legendama i knjigama mudrosti, ne predstavlja prepreku izvana, nego ga treba tražiti unutar mikrokozmi?kog sustava. U ovom svjetlu promatrane, legende nisu nekakve fantazije, niti izmišljene misaone slike, nego direktno primjenjiva uputstva za kandidata misterija.

Šamadam predstavlja još uvijek nenadvladani aspekt volje zemaljskog ?ovjeka, volje koja još uvijek nije rasplamsana u Bogu. To je Autades, koji neprestano ometa i napada Pistis Sofiju na njenom putu ka Trinaestom Eonu. To je Mordred, crni protivnik u legendi o kralju Arturu. To je Irod, kralj Ja, koji želi da ubije novoro?eni duševni princip.

Me?utim, ako je u?enik spreman da zbog razvoja duše napusti ovaj svevladaju?i element volje, i ako na svom putu više ne odstupi i ne ?ini ustupke, tada ?e zlo biti uništeno posredstvom svoje vlastite nesvetosti. Zlo, ono što je skrenulo od Božjeg plana, nosi obilježje da ?e jednom, ma koliko dugo to moglo da traje, biti uništeno, jer u božanskom Planu stvaranja nikada nije bilo predvi?eno, pa stoga ne može ni da se održi.

Tako je legenda o Mirdadu, kao i sve druge legende koje su tokom vijekova bile prenošene ?ovje?anstvu, veoma usmjeravaju?a i prosvjetljuju?a za one koji žele da prate i još mogu da prate tu Stazu.

U ovim našim danima, svet i ?ovje?anstvo stoje pred to?kom kozmi?kog preokreta. Utjecaji zra?enja prisiljavaju svakog smrtnika, ma gdje da se na Zemlji nalazio, na jednu svepresudnu životnu odluku.

To je odluka ili za jedan novi, osloba?aju?i uzlaz, ili za silazak u jame davno prošlog vremena.

Naspram novih, velikih razvoja ?ovje?anstva, stoje snage klasi?nog izdajstva – interkozmi?ke snage Šamadama.

Neka bi, stoga, bilo na?eno još mnogo onih, koje je unutrašnja snaga navela da krenu putem istine. To je put osloba?anja Ruže, to je suštinska, božanska jezgra Duše. To je put križa, to je put nadvladavanja.

Neka blagonaklonom ?itatelju izbor ne bude težak. Vrijeme je došlo.

ROZEKRUIS PERS

Source:

<https://hr.rosycross.org/hr/artikel/knjiga-mirdadova-mikhail-naimy>